

Sygn. akt VII U 1923/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Grażyna Cichosz

Protokolant sekretarz sądowy Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2016 roku w Lublinie

sprawy H. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania H. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 30 września 2015 roku znak:(...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyjmuje do ustalenia emerytury H. J. okres zatrudnienia w (...)w A. od dnia 01 lutego 1976 roku do dnia 21 września 1987 roku.

Sygn. akt VII U 1923/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. dokonał przeliczenia emerytury wnioskodawcy, uwzględniając zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników.

Do wyliczenia kapitału, który stanowił podstawę obliczenia emerytury ZUS nie uwzględnił okresu zatrudnienia od dnia 1 lutego 1976 roku do 21 września 1987 roku w (...) w A., ponieważ świadectwo pracy z dnia 21 września 1987 roku budziło zastrzeżenia ZUS pod względem formalnym, gdyż podpis wystawiającej świadectwo pracy nie jest zgodny z danymi na pieczęcie imiennej, która została zapisana na maszynie (decyzja akta ZUS).

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji i zażądał przyjęcia do stażu pracy od dnia 1 lutego 1976 roku do 21 września 1987 roku w (...) w A.. Wnioskodawca wskazał, iż nie jest obecnie w stanie złożyć poprawionego świadectwa pracy, gdyż firma już nie istnieje i nie ma on możliwości ustalenia gdzie znajdują się akta osobowe. Wskazał, że fakt zatrudnienia może wykazać przy pomocy świadków (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o ich oddalenie, argumentując jak w zaskarżonych decyzjach (odpowiedź na odwołanie k.5).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił i zważył, co następuje:

Spór w sprawie niniejszej sprowadza się wyłącznie do ustalenia stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy. Wnioskodawca żądał przyjęcia stażu pracy od dnia 1 lutego 1976 roku do 21 września 1987 roku w(...) w A..

Wnioskodawca w dniu 26 czerwca 1992 roku złożył wniosek o rentę. Do wniosku dołączył między innymi świadectwo pracy z dnia 21 września 1987 roku stwierdzające zatrudnienie od dnia 1 lutego 1976 roku do 21 września 1987 roku w (...) w A.. Świadectwo to zostało podpisane przez osobę działającą w zastępstwie dyrektora R. O.. Osoba ta podpisała się nieczytelnie, zaś przed podpisem jest zapis „wz”.

Organ rentowy przyjął wymienione świadectwo i nie miał do jego zapisów żadnych zastrzeżeń. Wątpliwości co do tego świadectwa ZUS powziął dopiero przy obliczaniu spornej emerytury tj. w 2015 roku.

W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdził, iż w spornym wnioskodawca pracował(...)w A.. Z zeznań świadka dyrektora Spółdzielni wynika, iż wnioskodawca pracował do okresu wskazanego w świadectwie jako traktorzysta- mechanik. Zatrudnienie wnioskodawcy potwierdzili także pozostali świadkowie, którzy razem z wnioskodawcą pracowali w Spółdzielni, zaś zatrudnienie świadka S. S. w spornym zakładzie i zaliczenie tego zatrudnienia do emerytury potwierdzają jego akta ZUS (wyjaśnienia wnioskodawcy potwierdzone zeznaniem k. 22 i k.32, zeznanie świadków R. O. k.21, S. C. k.30-31, S. S. k. 31, J. J. k.31k. 85, akta emerytalne świadka S. S., akta emerytalne wnioskodawcy).

Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanych wyżej świadków albowiem nie budziły one wątpliwości co do prawdziwości. Sąd także dał wiarę świadkom albowiem relacje świadków są spójne i konsekwentne nadto są zgodne z danymi znajdującymi się w zakwestionowanym świadectwie pracy. Ze wskazanych wyżej przyczyn Sąd Okręgowy dał wiarę wnioskodawcy, iż pracował on od dnia 1 lutego 1976 roku do 21 września 1987 roku w (...) w A. tak jak wynika to ze złożonego świadectwa pracy.

Zważyć należy, że ocena zeznań świadków opierać się musi na zestawieniu treści zeznań z pozostałymi dowodami, naświetlającymi okoliczności sprawy w sposób odmienny, a następnie, po rozważeniu ewentualnych rozbieżności w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego, dokonaniu prawidłowego wyboru.

Należy w tym miejscu wyraźnie podnieść, iż to organ rentowy przyczynił się do zaistnienia spornej sprawy, albowiem gdyby w 1992 roku przy rozpoznaniu wniosku o rentę zakwestionował zapisy spornego świadectwa, wnioskodawca mógłby to świadectwo uzupełnić albowiem na pewno w 1991 roku Spółdzielnia jeszcze istniała, gdyż wynika to z zeznań i akt emerytalnych świadka S. S. i jego świadectwa pracy z tej Spółdzielni. Zakwestionowanie przez ZUS świadectwa po 23 latach od jego złożenia spowodowało, iż obecnie wnioskodawca zmuszony został wykazywanie zatrudnienia dowodami innymi niż świadectwo pracy, co zdaniem Sądu skutecznie uczynił

W tym stanie rzeczy, uznając, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyjął do ustalenia emerytury wnioskodawcy okres zatrudnienia od dnia 1 lutego 1976 roku do 21 września 1987 roku w (...) w A..

Mając na względzie powyższe ustalenia i rozważania Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd orzekł jak w wyroku.